

Двама братя са едни от големите надежди на пловдивското карате. 17-годишният Преслав Николов и две години по-малкият Ноел вече имат редица призови класирания от държавни и международни турнири. Само преди седмици Преслав стана европейски шампион до 75 кг за юноши до 18 г. от шампионата в Дания. Преди това има два бронзови медала от европейски първенства, както и няколко първи места от международни оупън турнири. Ноел е трети от европейското в София до 16 години миналата година. И той, както и Преслав, е безспорен номер 1 в категорията си в България. Възпитаниците на Георги Попов в пловдивския клуб по карате шинкиокушин гледат към нови състезания и медали, но не забравят и училието. Преслав е в 11-ти клас на математическата, където изучава компютърна графика и дизайн, а брат му Ноел усвоява тънкостите на испанския език в 9-ти клас на руската езикова гимназия.

Занимават се с карате от около 10 години. Интересен е поводът, накарал двамата да се захванат с този спорт. С брат ми се посбивахме доста вкъщи и мама реши да ни прати някъде да си хабим енергията. Така се озовахме в залата, спомня си Преслав. Не сме смятали да продължаваме сериозно, но така се развиха нещата и решихме да не се отказваме. Не съжаляваме, но у дома все още се посбиваме. Все пак предпочитаме да си правим спаринги в залата, вкъщи гледаме да избягваме подобни схватки, за да не пострада някоя лампа, допълва той през смях. И признава, че в битките между двамата в залата често прехвърчат искри, има спортна злоба, срещат се и непозволени удари.

Той е по-нахъсан, аз съм по-спокойният, уточнява Преслав. А енергията на по-малкия Ноел явно наистина в излишък - освен карате тренира сериозно и футбол в Брестник.

Спортът краде от личното време на братята, но вече са свикнали и са се организирали максимално добре. Знам, че в понеделник, сряда и петък от 19 часа имам тренировка и се съобразявам с това, казва Преслав. Иска повече отдаване, не е чак толкова тежко като труд - три пъти седмично по два часа. По-скоро е важно постоянството и да не се отказваш, продължава младият каратист. Признава, че е имало моменти, в които не му се е ходело на тренировки. Тогава се е намесвал дядо му, който го е стимулирал да не намалява темпото. Заради него, заради мама, заради близките ни продължаваме да се състезаваме и усъвършенстваме. Ако не бяха те, нямаше да постигнем всички успехи до момента, допълва по-големият брат. Момчетата оценяват подкрепата на родителите си. Няма как да е иначе, при положение че са ги карали на всяка тренировка, докато са живеели в пловдивското село Скуtare. Сега вече са си в Пловдив и е по-лесно.

Бойните спортове изискват пазене на режим и килограми - нещо, което не е особено по вкуса на Преслав. Не обичам да се лишавам от нищо, свалям килограмите ден преди самото състезание, когато не ям нищо и гладувам. Може би не е много правилно, но обичам да си похапвам от всичко, признава състезателят.

Преслав не оставя на заден план образованието си, защото вече крои планове за бъдещето. Паралелката ми е хубава - хем е елитна, хем засяга и изкуството. Това беше идеята, споделя той. Иска да учи дизайн в Лондон или Шотландия, като за английската столица се надява и на спортна стипендия, тъй като обучението е по-скъпо.

Информацията е взета от <http://trafficnews.bg/sport-mladi-nadezhdi/news/77113/>

